

örömmel olvastam. Megállapításainak nagy része igaz, s mind éles ítélő erőre vall." Ez volt életemben az első inger, amely a valóságos irodalomból ért le hozzám. Újra és újra elolvastam az apró betűket, szinte hihetetlen volt, hogy ezt Szabó Dezső írta: az egész Élet és Irodalomban nem volt hasonló mondat. Az azonban eszembe sem jutott, hogy ezután a biztató hír után fölkeressem. Pedig ekkor már föltűnt egy név — a Féja Gézái —, az alighanem valami hozzám hasonló fiatalember, akinek Móricz Zsigmondot volt szabad a lapjában dicsérnie. Én azonban nem akartam odaállítani a Mester elé. Órála is tudtam, hogy mit gondolna rólam. Bosszút állna, hogy egy bölcsészt kap egy medikus helyett. Maradjak meg én öneki egy jelnek a mélységből, ahogy ő is egy fényjel volt számomra a magasságból. Majd ha a hálóból kivergődtem.

(1944)

(Folytatjuk)

